

فصلنامه علمی دانشجویی زبان روسی دانشگاه الزهرا (س)
سال هفتم - شماره بیست و یکم - زمستان ۱۳۹۹

Содержание

فصلنامه علمی دانشجویی زبان روسی دانشگاه الزهرا (س)

سال هفتم، شماره بیست و یکم

زمستان ۱۳۹۹

صاحب امتیاز: انجمن علمی دانشجویی زبان

روسی دانشگاه الزهرا (س)

- 1 Русские суевья
- 4 Виктория Токарева
- 7 Немножко иностранка
- 9 Детский музыкальный театр
- 11 10 важных навыков для каждого человека
- 14 Глупый француз
- 18 Древнерусская кухня с IX в. и вплоть до XVI в.
- 22 Облако должно было миновать это место
- 23 Анекдоты

استاد راهنما: دکتر زینب صادقی

مدیر مسئول: مهسا بهرامی

سر دبیر: مهسا جلال

کارشناس نشریات: زهرا وزیر

ویراستار بخش روسی: Мария Фуер

صفحه آرا: فاطمه جعفری

هیئت تحریریه: : ملیکا ابراهیمی، مهناز معتضدیان،

نسرین نیکجو، محدثه میرآبادی، علی سبزی، فاطمه

جمال امیری، عاطفه خلیلی، ملیکا طاهری

فرزام، مهتاب پاکزاد

چاپ: چاپخانه دانشگاه الزهرا (س)

آدرس: میدان ونک، ده ونک، دانشگاه

الزهرا (س)، اداره کل امور فرهنگی

تلفن: ۰۲۱-۸۸۰۴۱۳۴۳

کانال نشریه: @stepmagazine

ن وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ﴿١﴾
نون، سوگند به قلم و آنچه می نویسند.

سلام و عرض ادب خدمت تمامی همراهان همیشگی نشریه شاگ.
سرنوشت بار دیگر با ما یار شد تا در شب‌های سرد زمستان، زیر کرسی گرم علم و دانش
گرد هم آییم؛ تا در کنار هم از بار ملالت این روزها بکاهیم و صمیمانه به استقبال آغوش
گرم و پر شکوفه‌ی بهار برویم.
در شماره‌ی پیش رو، بیشتر تلاشمان بر این بوده است، تا با همکاری هیئت تحریریه‌ی
همیشه‌ی همراهان، مطالب بیشتری در حوزه‌های پیشنهادی شما پیشکش دیدگانان کنیم، و
با دقت نظر بیشتر، و اعمال پیشنهادات گرم و سازنده‌ی شما عزیزان، مطالبی در خور نگاهتان
ارائه دهیم تا صحه‌ای بر گفته‌های پیشین خود گذاشته باشیم.
باشد که مطالب این شماره‌ی نشریه مورد پسندتان واقع شود، و مثل همیشه ما را از انتقادات
و پیشنهادات سازنده‌ی خود بهره‌مند کنید.

عاقل آن به که در اندیشه پایان باشد

گنج و رنج و غم و شادی جهان در گذر است

مهسا جلال
سردبیر نشریه شاگ

Русские суеверья

Русские весьма суеверны и обращают внимание на различные приметы. Большинство этих примет возникли еще в дохристианскую эпоху, и веру в них не смогли уничтожить ни традиционные религии, пришедшие на территорию России больше 1000 лет назад, ни идеологи коммунистического режима на протяжении почти 70 лет существования Советского Союза. Если вам предстоит жить среди русских, следует знать, чем объясняются эти суеверия и как на некоторые из них реагировать.

خرافات روسی

روس‌ها بسیار خرافاتی هستند و به نشانه‌های مختلف خیلی توجه می‌کنند. اکثر این نشانه‌ها پیش از مسیحیت پدید آمده‌اند، و نه ادیان سنتی که از هزار سال قبل در روسیه وجود داشته‌اند و نه ایدئولوژی رژیم کمونیستی که تقریباً ۷۰ سال بر اتحادیه‌ی جماهیر شوروی حاکم بوده، هیچ یک نتوانستند این عقاید را از بین ببرند. اگر شما قرار است بین روس‌ها زندگی کنید باید بدانید که این خرافات چه چیزی را توضیح می‌دهند و چگونه در برابر بعضی از آن‌ها واکنش نشان دهید.

1. Не ходи с пустым ведром

Увидеть человека с любой пустой тарой – ведром или тележкой – считается дурной приметой. Русские верят, что, если встретить женщину с пустым ведром, например, в деревне или дворника с пустой тележкой в городе, день не будет удачным. Именно поэтому дворники в свои пустые тележки стараются положить любой инвентарь – метлы, грабли или что-то подобное.

۱. سطل را خالی حمل نکنید.

دیدن یک شخص با ظرف، سطل یا گاری خالی یک نشانه‌ی بد محسوب می‌شود. روس‌ها معتقدند که اگر با زنی با یک سطل خالی در روستا یا با یک رفتگر با گاری خالی در شهر برخورد کنید، روز خوبی نخواهید داشت. برای همین است که رفتگر سعی می‌کند در گاری خالی خود جاروی دسته بلند، شن‌کش یا وسایل مشابه آن را قرار دهد.

2. На ночь ничего не выносят из дома

Если вы живете с русскими под одной крышей, лучше не пытайтесь вынести на ночь мусор. Считается, что это навлекает на дом разорение. Чтобы избежать распространения неприятного запаха в помещении, упакуйте мусор в более плотный пакет и завяжите его, чтобы создать подобие герметичности.

۲. هنگام شب چیزی از خانه خارج نکنید.

اگر با روس‌ها زیر یک سقف زندگی می‌کنید، بهتر است سعی کنید هنگام شب زباله‌ها را بیرون نبرید. این عقیده وجود دارد که این کار فقر و تنگدستی را به خانه می‌آورد. برای جلوگیری از پخش شدن بوی نامطبوع در خانه، زباله را در یک پاکت محکم بسته‌بندی کنید و در آن را ببندید تا نفوذناپذیر شود.

3. Не ставь на стол пустые бутылки, не кладите ключи и мелочь

Русские считают, что на стол нельзя ставить пустые бутылки, класть ключи или мелочь. Все это скверные приметы денежных потерь и слез. Причем, эта примета работает не только на домашней кухне, но и в общественных местах. Если на вечеринке в ресторане кто-то из гостей схватит только что опустевшую бутылку и поставит ее под стол или начнет озираться в поисках официанта, это именно ради того, чтоб соблюсти примету.

۳. بطری‌های خالی، کلید و پول خرد را روی میز قرار ندهید.

روس‌ها معتقدند که نباید بطری‌های خالی، دسته کلید و پول خرد را روی میز قرار داد. همه‌ی این‌ها نشانه‌های بد ضرر مالی و اشک ریختن هستند. ضمناً این علائم نه تنها در آشپزخانه‌ی خانه، بلکه در اماکن عمومی هم کاربرد دارند. اگر در یک مهمانی در رستوران یکی از مهمانان یک بطری را که تازه خالی شده بردارد و آن را زیر میز بگذارد یا در جستجوی پیشخدمت اطراف را نگاه کند، این کارها برای جلوگیری از این نشانه‌هاست.

4. Не сиди на столе

Многих русских возмущает, когда в американских фильмах они видят сцены, где герой сидит на столе или кладет ноги на стол. И дело тут даже не столько в антисанитарии. Сидеть на столе это примета, по разным версиям, к покойнику или к бедности.

۴. روی میز ننشین.

بسیاری از روس‌ها وقتی در فیلم‌های آمریکایی صحنه‌ای را می‌بینند که قهرمان داستان روی میز می‌نشیند یا پای‌های خود را روی میز می‌گذارد، خشمگین می‌شوند. و این کار اینجا آنقدرها هم غیر بهداشتی نیست. نشستن روی میز، طبق تعابیر مختلف، نشانه‌ی مرگ یا فقر است.

5. Незамужним девушкам нельзя сидеть на углу

На Руси на самых непочетных местах за столом, по углам, сидели обычно старые девы, бедные родственницы и приживалки. Отсюда и родилась такая примета: если девушка сядет на угол стола – она 7 лет не выйдет замуж.

۵. دختران مجرد نباید در گوشه بنشینند.

در روسیه در بدترین مکان‌ها، یعنی روی میز و گوشه و کنار، معمولاً دوشیزگان پیر و اقوام فقیر می‌نشستند. از آنجا این عقیده شکل گرفت که اگر دختری گوشه‌ی میز بنشیند، تا 7 سال آینده از دواج نخواهد کرد.

6. Порог дома – территория зла

На пороге дома или квартиры нельзя стоять, нельзя через него разговаривать и нельзя ничего передавать. Порог у древних славян считался местом обитания бесов. Если вам нужно, скажем, расписаться за посылку в квитанции курьеру, нужно либо перейти порог дома, либо хотя бы одну ногу за него поставить.

۶. آستانه‌ی خانه، محدوده‌ی شر است.

در آستانه‌ی خانه یا آپارتمان نباید ایستاد، نباید صحبت کرد و نباید به کسی چیزی داد. اسلوه‌های باستان معتقد بودند که آستانه‌ی خانه محل سکونت اجنه است. اگر شما باید بسته‌ای را تحویل بگیرید و رسید نام‌رسان را امضا کنید، یا باید از درگاه رد شوید یا حداقل یک پایتان را روی آن بگذارید.

Хорошие приметы

Не все русские приметы, кстати, предвестники беды. Есть и множество хороших примет. Например, если на вашей одежде оказался паук или "голубиная отметина" или, например, вы нечаянно наступили на собачьи фекалии – не спешите ругать судьбу. Это приметы большого финансового успеха.

Это далеко не все русские приметы и суеверия. Если вам покажется, что они доставляют множество бытовых неудобств и все их запомнить трудно, можем вас заверить, русские, на самом деле, думают так же! Они тоже мучаются от всех этих бабушкиных страшилок. Но сила суеверий в том, что они передаются из поколения в поколение.

نشانه‌های خوب

همه‌ی نشانه‌های روسی خبر از بلا و مصیبت نمی‌دهند. نشانه‌های خوب زیادی هم وجود دارند. برای مثال اگر روی لباس شما عنکبوت یا «علامت کبوتر» ظاهر شد، یا اگر به طور تصادفی روی مدفوع سگ پا گذاشتید، برای سرزنش سرنوشت عجله نکنید. این‌ها نشانه‌ی یک موفقیت مالی بزرگ هستند.

این‌ها همه‌ی نشانه‌ها و خرافات روسی نیستند. اگر به نظرتان می‌رسد که آن‌ها موجب ناراحتی‌های زیادی در زندگی می‌شوند و به خاطر سپردن همه‌ی آن‌ها مشکل است، می‌توانیم به شما اطمینان بدهیم که در حقیقت روس‌ها هم همین‌طور فکر می‌کنند! آن‌ها هم از همه‌ی این داستان‌های ترسناک مادر بزرگ رنج می‌برند. ولی قدرت خرافات در این است که از نسلی به نسل دیگر منتقل می‌شوند.

Виктория Самойловна Токарева

Виктория Токарева – российская писательница, автор прозы на женскую тематику, популярной на родине и за рубежом. Создала сценарии к более 20 фильмам, а также к популярным сериалам.

Виктория Самойловна Токарева родилась 20 ноября 1937 года в Ленинграде. Многие считают, что произведения Токаревой – это сугубо женская проза, но вот уже много лет пьесы, рассказы и романы этого автора читают как мужчины, так и женщины, причем различного возраста.

ОБРАЗОВАНИЕ

После окончания школы Токарева хотела учиться на медика, но ее заявление в медицинский отклонили. Виктории пришлось пойти учиться в музыкальное училище, которое она успешно закончила через 4 года, освоив игру на фортепиано. Токарева продолжила музыкальное образование, поступив в консерваторию имени Н.А. Римского-Корсакова.

Выйдя замуж за Виктора Токарева, будущая знаменитость перебралась в Москву, где устроилась учителем пения в музыкальную школу. Ранние рассказы писательницы повествуют о том, что работать в музыкальной школе ей было не по душе. Со временем Токарева сменила место работы, заняла должность редактора на киностудии «Мосфильм».

زندگی نامه ویکتوریا توکاروا

ویکتوریا توکاروا نویسنده روسی نثر در حوزه زنان، مشهور در داخل و خارج از کشور است. وی فیلمنامه هایی برای بیش از ۲۰ فیلم و همچنین سریال های پرطرفدار خلق کرده است.

ویکتوریا سامایلوونا توکاروا در ۲۰ نوامبر ۱۹۳۷ در لنینگراد متولد شد. بسیاری بر این باورند که آثار توکاروا نثری منحصرآ زنانه دارند، اما اکنون سال هاست که زنان و مردان در سنین مختلف نمایشنامه ها، داستان ها و رمان های این نویسنده را می خوانند.

تحصیلات

توکاروا پس از پایان مدرسه قصدداشت پزشکی بخواند، اما درخواست پزشکی وی رد شد. ویکتوریا مجبور شد برای تحصیل به یک آموزشگاه موسیقی برود که پس از ۴ سال با تسلط بر نواختن پیانو با موفقیت فارغ التحصیل شد. توکاروا پس از ورود به کنسرواتواری به نام NA. ریمسکی-کورساکوف تحصیلات موسیقایی خود را ادامه داد.

Во время одного из творческих школьных вечеров Виктория Самойловна познакомилась с детским поэтом Сергеем Михалковым. Протекция этого доброго и бескорыстного человека помогла Виктории поступить во ВГИК, предопределив судьбу.

ЛИТЕРАТУРНОЕ ТВОРЧЕСТВО

К литературе душа у Виктории лежала еще с 13-летнего возраста. Особенно нравились рассказы А. П. Чехова. Свой творческий путь писателя Токарева начала с рассказа «День без вранья». В 1964 году она начала учиться на сценариста во ВГИКе. Спустя 5 лет стала дипломированным сценаристом и выпустила книгу с новыми и уже появлявшимися в периодических изданиях рассказами и повестями «О том, чего не было».

В 1971 году Токареву приняли в Союз писателей. С 1969 по 1991 Токаревой было издано четыре книги, а к 90-м годам она вошла в десятку прозаиков России, которые наиболее активно издавались. Виктория Токарева пишет произведения на разные темы, но чаще всего на страницах своих повестей и романов она исследует женскую психологию в мегаполисах, соединение личной жизни и работы, призрачный мир грез, далекий от реальности.

پس از ازدواج با ویکتور توکارف، نویسنده‌ی مشهور آینده به مسکو نقل مکان کرد و در آنجا به عنوان معلم آواز در یک آموزشگاه موسیقی استخدام شد. داستان‌های اولیه نویسنده حکایت از آن دارد که کار در مدرسه موسیقی باب میل او نبود. با گذشت زمان، توکاروا محل کار خود را تغییر داد و به عنوان سردبیر در استودیوی فیلم «موس‌فیلم» مشغول به کار شد.

در یکی از شب‌های مدرسه خلاق، ویکتوریا سامیلوونا با سرگئی میخالکوف شاعر کودکان دیدار کرد. حمایت‌های این شخص مهربان و بی‌غرض به ویکتوریا کمک کرد که وارد مؤسسه سینمایی گراسیموف شود و سرنوشت خود را تعیین کند.

آثار ادبی

ویکتوریا از همان ۱۳ سالگی عاشق ادبیات بود. به ویژه داستان‌های چخوف را دوست داشت. توکاروا کار هنری خود را با داستان «روز بدون دروغ» آغاز کرد. در سال ۱۹۶۴ او به تحصیل فیلم‌نامه‌نویسی در مؤسسه سینمایی گراسیموف پرداخت. پس از ۵ سال فیلم‌نامه‌نویس معتبری شد و کتابی با داستان‌های کوتاه و بلند جدید یا داستان‌هایی که قبلاً در مجلات چاپ شده بودند، به نام «درباره آنچه که وجود نداشت» منتشر کرد.

در سال ۱۹۷۱ توکاروا در اتحادیه نویسندگان پذیرفته شد. از سال ۱۹۶۹ تا ۱۹۹۱، توکاروا ۴ کتاب منتشر کرد و تا دهه ۹۰ جزو ده نویسنده نثر روسیه که بیشترین فعالیت را در انتشار کتاب داشتند، قرار گرفت. ویکتوریا توکاروا آثاری در حوزه‌های مختلف می‌نویسد، اما بیشتر اوقات در صفحات داستان‌ها و رمان‌های روانشناسی زن در کلان‌شهرها، در آمیزی زندگی شخصی و کار، دنیای واهی خیال، به دور از واقعیت را جستجو می‌کند.

در سال ۲۰۰۹، توکاروا اثر زندگینامه‌ای خود «درخت روی بام» را منتشر کرد، که در آن قهرمان اصلی رقیب کمتر موفقش، لوبوف سوکولووا، را به تصویر می‌کشد. (در این اثر - ورا)

در سال ۲۰۱۲، خوانندگان مجموعه داستان «سوت‌های کوتاه» را مشاهده کردند. آن مجموعه داستان بسیار موفق شد.

В 2009 году Токарева издала автобиографическое произведение «Дерево на крыше», в котором центральной героиней изобразила свою менее удачную соперницу Любовь Соколову (в произведении – Вера).

В 2012 году читатели увидели сборник рассказов «Короткие гудки». Он стал очень успешным.

Проза Виктории Токаревой пользуется популярностью как на родине, так и за рубежом. Ее произведения переведены на многие языки мира, среди которых английский, немецкий, китайский, французский, итальянский и датский. Иностранцы воспринимают прозу Токаревой как феминистическую, но это только добавляет ей популярности.

В копилке наград Виктории Токаревой – орден «Знак Почета», выданный в 1987 году. Спустя 10 лет она – лауреат премии Москва-Пенне. На Каннском фестивале 2000 года Токареву наградили знаком «За вклад в литературу и кино».

ВИКТОРИЯ ТОКАРЕВА СЕЙЧАС

Сегодня Виктория Токарева чаще всего пребывает на подмосковной даче в кругу своей большой семьи. Здесь она пишет, а также проводит время с мужем, дочкой, внуками и правнуками. В интервью журналистам Токарева неоднократно признавалась, что считает себя счастливой женщиной, ведь у нее есть не только любимое дело, но и близкие и родные люди. Ее произведения признаны во многих странах. У Виктории на повестке дня мечта – поселиться в домике возле моря.

نشر ویکتوریا توکاروا هم در داخل و هم در خارج کشور از محبوبیت برخوردار است. آثار وی به بسیاری از زبانهای جهان از جمله انگلیسی، آلمانی، چینی، فرانسوی، ایتالیایی و دانمارکی ترجمه شده است. خارجی‌ها نثر توکاروا را فمینیستی تلقی می‌کنند؛ اما این فقط به محبوبیت او می‌افزاید.

در صندوقچه جوایز ویکتوریا توکاروا مدال «نشان افتخار» اهدا شده در سال ۱۹۸۷ وجود دارد. ۱۰ سال بعد، او برنده جایزه مسکو-پنه شد. در جشنواره فیلم کن ۲۰۰۰، نشان «برای کمک به ادبیات و سینما» به توکاروا اهدا شد.

ویکتوریا توکاروا در حال حاضر

در حال حاضر ویکتوریا توکاروا اغلب همراه با خانواده بزرگش در یک خانه بیلاقی حومه مسکو اقامت دارد. در اینجا او می‌نویسد و همچنین وقت خود را با شوهر، دختر، نوه‌ها و نبیره‌های خود می‌گذراند. توکاروا در مصاحبه با خبرنگاران بارها اعتراف کرد که خود را زنی خوشبخت می‌داند؛ زیرا نه تنها کار مورد علاقه خود، بلکه افراد نزدیک و قوم و خویش نیز دارد. آثار وی در بسیاری از کشورها شناخته شده است. رویای سکونت در خانه‌ای در نزدیکی دریا در دستور کار ویکتوریا قرار دارد.

Немножко иностранка

Виктория Самойловна Токарева родилась 20 ноября 1937 г. в Ленинграде. Окончила Ленинградское музыкальное училище по классу фортепиано, после чего вышла замуж и переехала в Москву. В 1961–1964 гг. работала учителем пения в музыкальной школе, позже поступила на сценарное отделение ВГИК, которое окончила в 1969 г. В 1967 г. опубликован первый рассказ – «День без вранья». Вскоре произведения Токаревой появились в литературных журналах «Юность» и «Новый мир».

Викторию Токареву считают одной из наследниц А. П. Чехова. И не зря, ведь, обладая хорошим чувством юмора, Токарева частенько пишет с иронией. Как и у Чехова, в трудах русской писательницы есть юмор, краткость, печаль, и даже трагизм. И практически все произведения Токаревой становились бестселлерами сразу после публикации.

Далее Вы прочитаете отрывки из книги "Немножко иностранка".

От Инны Рогожкиной ушел любовник. Бросил. Без объяснения причин. Так легче.

А какой был роман... Не роман даже, целая жизнь. Все это продолжалось десять лет.

Инне казалось: вот они – две половинки целого, но... он нашел себе другую половинку.

Инна знала эту женщину. Моложе, но ненамного. На пять лет всего. Сейчас популярна

разница в двадцать и тридцать лет. Появилось словечко «папик», это значит – папа, отец.

Мужики женятся на дочках, а дочки – на деньгах.

А здесь, в случае Инны, – ничего не понятно. Соперница по имени Василиса была похожа

на трансвестита, как будто сделана из мужика. Мужик натянул платье, отрастил кудри и отрезал

пенис. А может, не отрезал, а оставил как было. Василиса – плечистая, разворотистая, но

главное – в другом. Василиса была богатая, в отличие от Инны, которая сводила концы с концами.

При социализме учили, что деньги – зло. А деньги – это как раз благо, свобода, возмож-

ности. Зло – это отсутствие денег. Но стране было выгодно держать людей в бедности, поэтому

бедность воспевали: «А я еду, а я еду за туманом, за туманом и за запахом тайги». Эти слова

переиначили: «А я еду, а я еду за деньгами, за туманом едут только дураки».

کتاب کمی خارجی

ویکتوریا سامونیلوونا توکاروا در بیستم نوامبر سال ۱۹۳۷ در لنین‌گراد چشم به جهان گشود. پیش از آنکه ازدواج و به مسکو نقل مکان کند، از هنرستان موسیقی لنین‌گراد با ساز تخصصی پیانو فارغ‌التحصیل شد. در سال‌های ۱۹۶۱ تا ۱۹۶۴ به عنوان معلم آواز در مدرسه‌ی موسیقی مشغول به کار شد. پس از آن وارد موسسه‌ی سینمایی گراسیموف شد و در سال ۱۹۶۹ تحصیلات خود را در رشته‌ی فیلمنامه نویسی به پایان رساند.

اولین داستان توکاروا به نام «یک روز بدون دروغ» در سال ۱۹۶۷ منتشر شد. آثار او خیلی زود سر از مجله‌های ادبی «یوناست» و «نووی میر» درآورد.

ویکتوریا توکاروا را یکی از وارثان چخوف می‌دانند، و این بیهوده نیست؛ زیرا همراه با داشتن حس شوخ‌طبعی در نوشته‌هایش اغلب نثر کنایه آمیز نیز دارد. آثار این نویسنده‌ی روس مانند چخوف، طنز، اختصار، اندوه و حتی درون مایه‌ی تراژیک نیز دارند و عملاً تمام آن‌ها بلافاصله پس از انتشار تبدیل به پرفروش‌ترین کتاب‌ها شدند.

در ادامه گزیده‌هایی از کتاب «کمی خارجی» را خواهید خواند:

«عشق اینا راگاژکینا از پیشش رفت. در واقع او را رها کرد. بدون هیچ توضیحی درباره‌ی دلیل کارش. به همین راحتی. چه رابطه‌ی عاشقانه‌ای بود. البته رابطه که نه؛ یک عمر زندگی بود. تمام این ماجرا ۱۰ سال طول کشید. به نظر اینا اینطور می‌آمد که آن‌ها دو نیمه از یک کل‌اند. اما شوهرش نیمه‌ی دیگری برای خود یافته بود.»

«اینّا آن زن را می‌شناخت. کمی کوچکتر از او بود، اما نه زیاد. در مجموع پنج سال. در این دوره و زمانه، اختلاف سنی ۱۳-۱۲ سال دیگر مد شده. کلمه‌ی بامزه‌ی «شوگر ددی» جا افتاده؛ یعنی بابا، پدر. مردها الان با دخترهای جوان ازدواج می‌کنند و دخترها با پول آن‌ها.»

«اما داستان اینّا یک جایش می‌لنگید. واسیلیسیا، رقیب او، درست شبیه مردهای تغییر جنسیت داده شده بود. مردی که پیراهن زنانه پوشیده، موهایش را بلند کرده و مقطوع‌النسل شده. شاید هم مردانگیش همانطور سر جایش بود. واسیلیسیای چهارشانه، پوست کلفت هم بود؛ اما مسئله‌ی اصلی، چیز دیگری‌ست. او ثروتمند بود، برخلاف اینّا که فقط آب باریکه‌ای برای گذران زندگی داشت.»

مردم در مکتب سوسیالیسم آموخته بودند که پول، شر است. اما پول فقط وسیله‌ای برای خوشبختی، آزادی و دستیابی به امکانات است. در واقع شر، فقدان پول است؛ اما نگه داشتن مردم در بدبختی و فقر به نفع کشور بود. به همین خاطر در مدح فقر می‌گفتند: «و من می‌روم؛ و من می‌روم؛ به دنبال مه. به دنبال مه و به دنبال بوی جنگل‌های تایگا.» اما حالا دیگر این کلمات تغییر کرده‌اند: «و من می‌روم؛ و من می‌روم به دنبال پول؛ فقط احمق‌ها دنبال مه می‌روند.»

Детский музыкальный театр

В Москве на проспекте Вернадского¹ стоит красивое здание. Это Московский государственный детский музыкальный театр. Дети смотрят и слушают здесь музыкальные спектакли. Самые маленькие слушают оперы-сказки, смотрят балеты-сказки. Среди них – русские народные сказки, сказка М. Метерлинка «Синяя птица»², сказка Р. Киплинга «Маугли» и многие другие.

Организовала этот уникальный театр талантливый режиссёр-энтузиаст Наталья Ильинична Сац. Наталья Ильинична родилась в музыкальной семье: её отец был композитором, мама хорошо пела. Наташа рано полюбила музыку, театр. Она мечтала о работе в театре. В 1918 году в Москве Наталья Ильинична создала первый детский театр, в котором часто выступали известные артисты. Потом были другие детские театры. Но Наталья Ильинична мечтала создать музыкальный театр. Когда Наталья Ильинична создавала этот театр, многие не верили, что дети будут ходить в него, будут слушать оперу. Но Наталья Ильинична верила: дети любят музыкальный театр. Здесь, в этом театре, будут проходить детские музыкальные спектакли.

1. Vernadsky Avenue, a wide avenue in south-western Moscow.
2. The Blue Bird, a play by Maurice Maeterlinck (1862-1949).

تئاتر موزیکال کودکان

در مسکو، در خیابان ورنادسکی، ساختمان زیبایی قرار دارد که تئاتر دولتی موزیکال کودکان مسکو است. کودکان در اینجا به اجراهای موزیکال نگاه می‌کنند و گوش می‌دهند. بسیاری از کودکان کوچک به اپراهای داستانی گوش می‌دهند و باله‌های داستانی را نگاه می‌کنند. این‌ها داستان‌های مردمی روسیه، نظیر داستان «پرندۀ آبی» موريس ماترلینک، داستان «موگلی» ریدارد کیپلینگ و بسیاری دیگر هستند.

این تئاتر بی‌نظیر توسط کارگردان علاقه‌مند و با استعداد ناتالیا ایلینچنا ساتس برگزار شد. ناتالیا ایلینچنا در خانواده ای علاقه‌مند به موسیقی متولد شد. پدر او آهنگساز بود و مادرش به خوبی آواز می‌خواند. ناتاشا به سرعت عاشق و موسیقی و تئاتر شد. او آرزو داشت، در تئاتر کار کند. در سال ۱۹۱۸ ناتالیا ایلینچنا اولین تئاتر کودکان را در مسکو اجرا کرد. در تئاتر او، اغلب هنرمندان مشهوری بازی می‌کردند. سپس تئاترهای کودکان دیگری بودند. اما ناتالیا ایلینچنا آرزوی اجرای تئاتر موزیکال داشت. زمانی که ناتالیا ایلینچنا این تئاتر را ایجاد کرد، بسیاری معتقد نبودند که بچه‌ها به آنجا بروند و اپرا گوش دهند. اما ناتالیا ایلینچنا باور داشت که کودکان عاشق تئاتر موزیکال خواهند شد. این‌جا در این تئاتر نمایش‌های موزیکال کودکان برگزار می‌شود.

اکنون این تئاتر کودک، بسیار محبوب است که به نام موسس آن ناتالیا ایلینچنا ساتس می‌باشد. کودکان تئاتر موزیکال را دوست دارند. هم کودکان و هم والدینشان از شنیدن اپرا و تماشای باله لذت می‌برند.

ساختمان تئاتر، در سال ۱۹۷۹ ساخته شده است. در اینجا همه چیز به طرز حیرت‌انگیزی زیبا و جالب است. در این سرا شما با قهرمان‌های محبوبی چون: پسر چوبی پینوکیو، میمون و دلک‌ها ملاقات می‌کنید.

اینجا کاخ روشن است. اینجا پرنده آبی خیالی زندگی می‌کند و پرندگان زنده آواز می‌خوانند. اینجا اتاقی است که کودکان می‌توانند به داستان‌های مورد علاقه خود گوش دهند.

روزنامه‌نگاران خارجی به اینجا می‌آیند. آن‌ها اجراهای موزیکال را می‌بینند و راجع به تئاتر می‌نویسند. زیرا این تئاتر هنوز در کشور بی‌همتا است.

Сейчас это очень популярный детский театр. Он носит имя своей основательницы Н.И. Сац. Дети любят свой музыкальный театр. И дети, и их родители с удовольствием слушают оперы, смотрят балеты.

Здание театра построили в 1979 году. Здесь всё удивительно красиво и интересно. В фойе вас встречают любимые герои: деревянный мальчик Буратино³, обезьянка, клоуны.

А вот светлый дворец, здесь живёт сказочная Синяя птица⁴ и поют живые птицы. А вот комната, где дети могут послушать любимые сказки.

Здесь бывают иностранные журналисты. Они смотрят музыкальные спектакли, пишут о театре, ведь этот театр пока единственный в стране.

۳. یک پسر کوچک چوبی، قهرمان داستان «کلید طلایی کوچک»

نوشته رمان‌نویس و داستان‌نویس روسی الکسی تالستوی
۴. شخصیتی از «پرندۀ آبی» که این نماد خوشبختی است.

3. A little wooden boy, the hero of the tale "The Little Gold Key" by the Russian novelist and short story writer, Alexei Tolstoy.

4. A character from The Blue Bird. It symbolises happiness.

10 важных навыков для каждого человека

Жизнь очень сложная и запутанная штука. В ней ни дня не проживешь без необходимых навыков и умений, которые делают нас более продуктивными и счастливыми. В этой статье мы рассмотрим наиболее необходимые навыки, обладая которыми человек может уверенно идти по жизни.

Навыки выживания

Банально, но это так. Даже если вам никогда в жизни не придется ночевать в лесу и ловить голыми руками рыбу, рано или поздно вопрос о приготовлении еды или оказании первой медицинской помощи станет на повестке дня. Да и заблудиться сейчас можно не только в лесу, но и в мегаполисе.

مهارت‌های زیستن
گرچه پیش پا افتاده، اما ضروری است. حتی اگر شما هرگز در زندگی مجبور نباشید شبی را در جنگل سپری کنید و با دست خالی ماهی بگیرید، دیر یا زود پرسیدن درباره چگونگی پختن غذا یا ارائه کمک‌های اولیه پزشکی جزء موارد مورد توجه روزانه شما قرار خواهد گرفت. و امروزه ممکن است نه تنها در جنگل بلکه در کلان شهرها گم شوید.

Саморазвитие

Человек по своей природе существо ленивое и не любит выходить из зоны комфорта. Если не заставлять себя двигаться вперед и совершенствоваться как умственно, так и физически, мы обречены на неудачу. Это касается работы, личных отношений, здоровья – всего, из чего состоит жизнь.

خودسازی
انسان به طور غریزی موجودی تن‌پرور است و علاقه‌ای به ترک محدوده امن خود ندارد. اگر خود را وادار به حرکت رو به جلو و تقویت روح و جسممان نکنیم به شکست محکوم خواهیم بود.

Умение принимать обоснованные решения

Так же, как и принимать их последствия. Да, человек – это не робот, он не может все время руководствоваться холодным расчетом и железной логикой, что прекрасно. Но взвешенные и обдуманые решения зачастую самые правильные, как не крути.

قدرت تصمیم‌گیری منطقی و پذیرش پیامدهای آن
بله؛ انسان ربات نیست و نمی‌تواند همیشه با محاسبات خشک و منطق آهنین هدایت شود و این زیباست؛ اما به هر حال تصمیمات همراه با دقت و تعقل، اغلب درست‌ترین تصمیمات هستند.

خودانضباطی

بدون آن انسان تبدیل به بدترین دشمن خود می شود. بی‌نظمی‌هایی چون: تاخیر سیستماتیک در کار، مهلت‌های پایان یافته، ارتباطات آسیب‌دیده با مردم و مشکلات سلامتی، عواقب سنگینی در پی خواهند داشت.

Самодисциплина

Без нее человек сам себе становится злейшим врагом. Систематические опоздания на работу, сорванные дедлайны, испорченные отношения с людьми, проблемы со здоровьем – последствий масса.

توانایی بیان صحیح منظورمان

اهمیتی ندارد کتبی باشد یا شفاهی. زمانی که نتوانید افکار خود را واضح به دیگران منتقل کنید، شانس شما برای شنیده شدن و درک شدن نزدیک به صفر خواهد بود.

Умение грамотно излагать свои мысли

Не важно – в письменном виде или устной форме. Пока вы не сможете внятно доносить свои мысли другим людям, шансы быть услышанным и понятым близки к нулю.

اجتماعی بودن

حتی اگر شخصیتی کاملاً درون‌گرا داشته باشید، به هر صورت تعامل با مردم در هر گوشه‌ای در انتظار شماست. باید هر روز با آن‌ها ارتباط برقرار کنید و همچنین بتوانید این کار را در سطح قابل قبولی انجام دهید. بدون این مهارت رسیدن به اهداف و آرزوهای زندگی غیر واقع‌بینانه است، و روشن است که برای افراد عاقل نیز اجتماعی بودن موضوعی حائز اهمیت است. بله؛ بسیاری از نوابغ اجتماع‌گریز بودند؛ اما نبوغشان پس از مرگ شناخته شد. پس سعی کنید ارتباط موثر برقرار کنید.

Коммуникабельность

Даже если вы законченный интроверт, общение с людьми все равно поджидает на каждом углу. С ними приходится контактировать каждый день и нужно уметь это делать на должном уровне. Без этого навыка нереально добиться своих целей и задач в жизни, что явно не входит в планы здравомыслящего человека. Да, многие гении были социопатами, но об их гениальности становилось известно уже после смерти. Общайтесь продуктивно!

تحلیل اطلاعات و تفکر نقادانه

در عصر ما تکنولوژی توسعه یافته و تعداد اطلاعات به راحتی از شمار خارج می شوند. و این تا جایی که در میانشان موارد مفید و حیاتی زیادی وجود داشته باشد خوب است؛ اما بدون ارزیابی نقادانه و قاعده‌مند، تمامی این اطلاعات شما بلااستفاده خواهند شد.

Анализ информации и критическое мышление

В наше технологически продвинутое время количество информации просто зашкаливает. Это неплохо, поскольку среди нее есть много полезной и жизненно-важной, но без вашей критической оценки и систематизации она станет попросту непригодной.

Умение зарабатывать деньги

Да, не в деньгах счастье, но и жить без них невозможно. Не всегда удается получить желаемую должность и оклад, но это и не повод сидеть на диване и прокрастинировать. Тем более, что финансовая независимость – это первый шаг на пути к свободе.

Отдых

Без качественного отдыха не может быть и речи о продуктивности в делах. В первую очередь это сон, что необходимо нам физически. Но и психологическая разгрузка тоже должна присутствовать: чтение книг, прогулки, путешествия, музыка – все что угодно.

Умение ставить перед собой конкретные цели

Без них человек похож на лодку посреди океана в шторм. Чтобы добиться чего-либо в жизни нужно четко понимать свою цель и идти к ней. Даже если это что-то глобальное и займет годы – не страшно. Нужно просто составить план и разработать стратегию, разбив одну большую цель на части. Если это действительно того стоит, с каждым днем вы будите к ней приближаться.

Все перечисленное играет огромную роль в нашей жизни, делая её более осмысленной и успешной. Ни один из навыков не дается нам при рождении, для их приобретения и развития нужно прилагать немало усилий.

А какие навыки вы бы добавили в этот список?

Тوانایی درآمدزایی

مسلمانا خوشبختی در پول نیست؛ اما زندگی بدون پول غیر ممکن است. همیشه نمی‌توان موفق به کسب جایگاه و درآمد آرمانی شد اما این دلیل نمی‌شود که روی میل بنشینید و بهانه‌تراشی کنید. به علاوه استقلال مالی نخستین قدم به سوی آزادی است.

آسودگی

بدون استراحت با کیفیت نمی‌توان از بازده و رسیدن به آن سخنی به میان آورد. این رویایی است که قبل از هر چیز از نظر جسمی به آن نیازمندیم؛ اما تسکین روانشناختی نیز باید با آن همراه باشد. با انجام دادن فعالیت‌هایی مانند کتاب خواندن، پیاده روی، سفر کردن، گوش دادن به موسیقی و یا هر کار دیگری که به آن علاقه داشته باشید.

توانایی تعیین اهداف فردی خودمان

بدون آن فرد همچو قایقی میان اقیانوسی طوفانی است. برای رسیدن به هر چیز در زندگی باید هدف خود را به روشنی بشناسیم و به سمت آن حرکت کنیم. حتی اگر هدفمان در سطح جهانی باشد و سال‌ها به طول بینجامد، ترسناک نیست. به راحتی باید یک نقشه راه داشته باشید و یک استراتژی تدوین کنید و هدف بزرگ را به چند هدف کوچک تقسیم کنید و اگر واقعا هدفتان ارزشش را داشته باشد، روز به روز به آن نزدیکتر خواهید شد.

همه موارد ذکر شده، نقش پررنگی در زندگی ما دارند و موفقیت و معنای بیشتری به آن می‌بخشند. هیچ‌یک از این مهارت‌ها از بدو تولد به ما داده نمی‌شوند و برای کسب و تقویت آن‌ها کوشش فراوانی لازم است.

شما چه مهارت‌هایی را به این فهرست اضافه می‌کنید؟

Глупый француз

Клоун из цирка братьев Гинц, Генри Пуркуа, зашёл в московский трактир Тестова позавтракать.

— Дайте мне консьоме! — приказал он половому.

— Прикажете с пашотом или без пашота?

— Нет, с пашотом слишком сытно... Две-три гренки, пожалуй, дайте...

В ожидании, пока подадут консьоме, Пуркуа занялся наблюдением. Первое, что бросилось ему в глаза, был какой-то полный благообразный господин, сидевший за соседним столом и приготавливающийся есть блины.

«Как, однако, много подают в русских ресторанах! — подумал француз, глядя, как сосед поливает свои блины горячим маслом. — Пять блинов! Разве один человек может съесть так много теста?»

Сосед между тем помазал блины икрой, разрезал все их на половинки и проглотил скорее, чем в пять минут...

— Челаэк! — обернулся он к половому.

— Подай еще порцию! Да что у вас за порции такие? Подай сразу штук десять или пятнадцать! Дай балыка.. семги, что ли?

«Странно... — подумал Пуркуа, рассматривая соседа. — Съел пять кусков теста и еще просит! Впрочем, такие феномены не составляют редкости... У меня у самого в Бретани был дядя Франсуа, который на пари съедал две тарелки супу и пять бараньих котлет... Говорят, что есть также болезни, когда много едят...»

Половой поставил перед соседом гору блинов и две тарелки с балыком и сёмгой. Благообразный господин выпил рюмку водки, закусил семгой и принялся за блины. К великому удивлению Пуркуа, ел он их спеша, едва разжёвывая, как голодный...

«Очевидно, болен... — подумал француз.

دلک سیرک برادران گینز، هنری پورکوا، برای صرف صبحانه به میخانه‌ی تستوف در مسکو رفت.

او به پیش‌خدمت گفت: «کنسومه لطفاً.»

«با یا بدون تخم‌مرغ آبپز؟»

«نه با تخم‌مرغ آبپز خیلی سنگین می‌شه. اگه می‌شه

دو سه تا نون تست فرانسوی لطفاً.»

پورکوا در انتظار آماده شدن کنسومه، همه‌جا را زیر نظر داشت. اولین چیزی که نظر او را جلب کرد، یک آقای چاق خوش‌چهره بود که پشت میزی در نزدیکی او نشسته بود و آماده‌ی خوردن بلینی بود.

فرد فرانسوی با دیدن این که چگونه میزبغلی‌اش روی بلینی‌هایش کره‌ی داغ می‌ریزد، با خود فکر کرد:

«چقدر حجم پرس‌ها تو رستوران‌های روسی زیاده پنج

بلینی! مگه به نفر چقدر خمیر می‌تونه بخوره؟»

در همین حین فرد چاق بلینی‌ها را به خاویار آغشته

کرد و همه‌ی آن‌ها را از وسط نصف کرد و در کمتر از

پنج دقیقه قورتشان داد.

مرد چاق به سمت پیش‌خدمت برگشت و گفت: «هی،

یه پرس دیگه بده! این چه پرسیه که شما دارین؟ یهو

ده یا پونزده تا بیار! ماهی دودی، قزل‌آلایی یه همچین

چیزی شاید؟»

— И неужели он, чудак, воображает, что съест всю эту гору? Не съест и трех кусков, как желудок его будет уже полон, а ведь придётся платить за всю гору!»

— Дай ещё икры! — крикнул сосед, утирая салфеткой масляные губы. — Не забудь зелёного луку!

«Но... однако, уж половины горы нет! — ужаснулся клоун. — Боже мой, он и всю сёмгу съел? Это даже неестественно...

Неужели человеческий желудок так растяжим? Не может быть! Как бы ни был растяжим желудок, но он не может растянуться за пределы живота... Будь этот господин у нас во Франции, его показывали бы за деньги... Боже, уже нет горы!»

— Подашь бутылку Ньюи... — сказал сосед, принимая от полового икру и лук. — Только погрей сначала... Что ещё? Пожалуй, дай ещё порцию блинов... Поскорей только...

— Слушаю... А на после блинов что прикажете?

— Что-нибудь полегче... Закажи порцию селянки из осетрины по-русски и... и... Я подумаю, ступай!

«Может быть, это мне снится? — изумился клоун, откидываясь на спинку стула. — Этот человек хочет умереть! Нельзя безнаказанно съесть такую массу! Да, да, он хочет умереть. Это видно по его грустному лицу. И неужели прислуге не кажется подозрительным, что он так много ест? Не может быть!»

Пуркуа подозвал к себе полового, который служил у соседнего стола, и спросил шёпотом:

— Послушайте, зачем вы так много ему подаёте?

— То есть, э... э... они требуют-с! Как же не подавать-с? — удивился половой.

— Странно, но ведь он таким образом может до вечера сидеть здесь и требовать! Если у вас у самих не хватает смелости отказывать ему, то доложите метрд'отелю, пригласите полицию!

Половой ухмыльнулся, пожал плечами и отошёл.

Поркуа ба نگاه به همسایه‌اش با خود فکر کرد: «عجيبه! پنج تکه خورده و باز هم می‌خواد. با این حال چنین اعجوبه‌هایی کم نیستند. من خودم در پرتالین عمویی داشتم به نام فرانسوا که در شرطبندی دو بشقاب سوپ و پنج کتلت گوشت گوسفند می‌خورد. می‌گن که زیاد خوردن مریضی میاره با خودش.»

خدمتکار کوهی از بلینی و دو بشقاب حاوی ماهی دودی و قزل‌آلا را جلوی مرد قرار داد. مرد خوش‌چهره یک گیلاس ودکا نوشید و ماهی قزل‌آلا را زمزمه کرد و شروع به خوردن بلینی کرد. پورکوا در کمال تعجب دید که آن‌ها را با عجله می‌خورد و درست و حسابی نمی‌جوید، مثل یک فرد گرسنه... مرد فرانسوی با خود فکر کرد: «شاید بیمار است. آیا این مرد عجیب غریب، قصد خوردن همه‌ی این کوه را دارد؟» پیش از خوردن سه تکه‌ی باقی‌مانده شکمش پر خواهد شد و مجبور می‌شود پول تمام کوه را بپردازد.

همسایه در حالی که لب‌های روغنی‌اش را با دستمال پاک می‌کرد فریاد زد: «بازم خاویار بیار! پیاز سبز فراموش نشه!»

دلک وحشت کرد. اما... دیگر نمی‌از کوه نبود! «خدای من او همه‌ی ماهی قزل‌آلا را هم خورد؟ این اصلاً طبیعی نیست. مگه معده‌ی آدم چقدر جا داره؟ امکان نداره! معده هرچقدر هم که گشاد باشد، نمی‌تونه از محدوده‌ی شکم بزنه بیرون. اگه این مرد تو فرانسوا بود، به ازای پول اونو به نمایش می‌گذاشتیم. خدایا، دیگه هیچ کوهی نیست!»

مرد با پذیرفتن خاویار و پیاز به خدمتکار گفت: «یک بطری شراب فرانسوی برام بیار. فقط اول گرمش کن. دیگه چی؟ زود یه پرس بلینی دیگه بهم بده. فقط بجنب!»

«ای به چشم. و برای بعد از بلینی چی سفارش می‌دین؟»

«یه چیز سبکتر. یک پرس سوپ سولیانکای ماهی سفارش بده با دستور پخت روسی من دربارش فکر می‌کنم، برو.»

دلک در حالی که به صندلی تکیه داده بود با حیرت گفت: «نکنه دارم خواب می‌بینم؟ این مرد قصد مردن داره! خوردن چنین کوهی عاقبت خوشی نداره! بله، بله اون می‌خواد بمیره. این توی چهره‌ی غمگینش کاملاً مشخصه. پیش‌خدمت اصلاً به این فکر نکرد که این همه خوردن مشکوکه؟ امکان نداره!»

پورکوا پیش‌خدمت را که در حال سرو غذای میز کناری بود صدا زد و زمزمه‌وار پرسید: «گوش کنین، چرا اینقدر به اون غذا می‌دین؟»

پیش‌خدمت تعجب کرد: «یعنی... اوم... اونا سفارش می‌دن آقا. آقا چطور به سفارششون عمل نکنیم؟»

«Дикари! — возмутился про себя француз. — Они ещё рады, что за столом сидит сумасшедший, самоубийца, который может съесть на лишний рубль! Ничего, что умрёт человек, была бы только выручка!»

— Порядки, нечего сказать! — проворчал сосед, обращаясь к французу. — Меня ужасно раздражают эти длинные антракты! От порции до порции изволь ждать полчаса! Этак и аппетит пропадёт к чёрту, и опоздаешь... Сейчас три часа, а мне к пяти надо быть на юбилейном обеде.

— Pardon, monsieur[1], — побледнел Пуркуа, — ведь вы уж обедаете!

— Не-ет... Какой же это обед? Это завтрак... блины...

Тут соседу принесли селянку. Он налил себе полную тарелку, поперчил кайенским перцем и стал хлебать...

«Бедняга... — продолжал ужасаться француз. — Или он болен и не замечает своего опасного состояния, или же он делает всё это нарочно... с целью самоубийства... Боже мой, знай я, что наткнулся здесь на такую картину, то ни за что бы не пришёл сюда! Мои нервы не выносят таких сцен!»

И француз с сожалением стал рассматривать лицо соседа, каждую минуту ожидая, что вот-вот начнутся с ним судороги, какие всегда бывали у дяди Франсуа после опасного пари...

«По-видимому, человек интеллигентный, молодой... полный сил... — думал он, глядя на соседа. — Быть может, приносит пользу своему отечеству... и весьма возможно, что имеет молодую жену, детей... Судя по одежде, он должен быть богат; доволен... но что же заставляет его решаться на такой шаг?.. И неужели он не мог избрать другого способа, чтобы умереть? Чёрт знает как дешево ценится жизнь! И как низок, бесчеловечен я, сидя здесь и не идя к нему на помощь! Быть может, его ещё можно спасти!»

«Ах, с вами так! — возмутился про себя француз. — Они ещё рады, что за столом сидит сумасшедший, самоубийца, который может съесть на лишний рубль! Ничего, что умрёт человек, была бы только выручка!»

— Порядки, нечего сказать! — проворчал сосед, обращаясь к французу. — Меня ужасно раздражают эти длинные антракты! От порции до порции изволь ждать полчаса! Этак и аппетит пропадёт к чёрту, и опоздаешь... Сейчас три часа, а мне к пяти надо быть на юбилейном обеде.

— Pardon, monsieur[1], — побледнел Пуркуа, — ведь вы уж обедаете!

— Не-ет... Какой же это обед? Это завтрак... блины...

Тут соседу принесли селянку. Он налил себе полную тарелку, поперчил кайенским перцем и стал хлебать...

«Бедняга... — продолжал ужасаться француз. — Или он болен и не замечает своего опасного состояния, или же он делает всё это нарочно... с целью самоубийства... Боже мой, знай я, что наткнулся здесь на такую картину, то ни за что бы не пришёл сюда! Мои нервы не выносят таких сцен!»

И француз с сожалением стал рассматривать лицо соседа, каждую минуту ожидая, что вот-вот начнутся с ним судороги, какие всегда бывали у дяди Франсуа после опасного пари...

«По-видимому, человек интеллигентный, молодой... полный сил... — думал он, глядя на соседа. — Быть может, приносит пользу своему отечеству... и весьма возможно, что имеет молодую жену, детей... Судя по одежде, он должен быть богат; доволен... но что же заставляет его решаться на такой шаг?.. И неужели он не мог избрать другого способа, чтобы умереть? Чёрт знает как дешево ценится жизнь! И как низок, бесчеловечен я, сидя здесь и не идя к нему на помощь! Быть может, его ещё можно спасти!»

«Ах, с вами так! — возмутился про себя француз. — Они ещё рады, что за столом сидит сумасшедший, самоубийца, который может съесть на лишний рубль! Ничего, что умрёт человек, была бы только выручка!»

— Порядки, нечего сказать! — проворчал сосед, обращаясь к французу. — Меня ужасно раздражают эти длинные антракты! От порции до порции изволь ждать полчаса! Этак и аппетит пропадёт к чёрту, и опоздаешь... Сейчас три часа, а мне к пяти надо быть на юбилейном обеде.

Пуркуа решительно встал из-за стола и подошёл к соседу.

— Послушайте, monsieur, — обратился он к нему тихим, вкрадчивым голосом. — Я не имею чести быть знаком с вами, но, тем не менее, верьте, я друг ваш... Не могу ли я вам помочь чем-нибудь? Вспомните, вы еще молоды... у вас жена, дети...

— Я вас не понимаю! — замотал головой сосед, тараща на француза глаза.

— Ах, зачем скрытничать, monsieur? Ведь я отлично вижу! Вы так много едите, что... трудно не подозревать...

— Я много ем?! — удивился сосед. — Я?! Полноте... Как же мне не есть, если я с самого утра ничего не ел?

— Но вы ужасно много едите!
— Да ведь не вам платить! Что вы беспокоитесь? И вовсе я не много ем! Поглядите, ем, как все!

Пуркуа поглядел вокруг себя и ужаснулся. Половые, толкаясь и налетая друг на друга, носили целые горы блинов... За столами сидели люди и поедали горы блинов, сёмгу, икру... с таким же аппетитом и бесстрашием, как и благообразный господин.

«О, страна чудес! — думал Пуркуа, выходя из ресторана. — Не только климат, но даже желудки делают у них чудеса! О страна, чудная страна!»

پورکوا قاطعانه از پشت میز بلند شد و به سمت میز بغلی رفت.

فرانسوی با صدایی آرام و زیبایی چربونرم خطاب به مرد گفت: «گوش کنین آقا! من افتخار آشنایی با شما رو ندارم اما، با این وجود، باور کنین، من دوست شما هستم... کمکی از من ساخته‌است برای شما انجام بدم؟ فراموش نکنین که شما هنوز جوون هستین؛ زن و بچه دارین.»

«آه، آقا چرا تو لفاقه حرف می‌زنین؟»

«بالاخره، من کاملاً خوب می‌بینم! شما اونقدر غذا می‌خورین که اصلاً نمی‌شه بهتون شک نکرد.»

مرد همسایه متعجب گفت: «من خیلی می‌خورم؟ من؟ دست بردارید، کافیه... وقتی از صبح تا حالا چیزی نخوردم، برای چی نخورم؟»

«اما شما خیلی وحشتناک غذا می‌خورین»

«بله؛ مگه شما پولشو می‌دی؟ نگران چی هستین؟ و درکل من زیاد نمی‌خورم. ببین من هم مثل بقیه می‌خورم.»

پورکوا به اطراف خود نگاهی انداخت و وحشت کرد. پیش‌خدمت‌ها با هل دادن و برخورد به یکدیگر کوه‌های بلینی را حمل می‌کردند. مردم پشت میزها نشسته بودند و کوه‌هایی از بلینی، ماهی قزل‌آلا، خاویار و... را می‌خوردند با همان اشتها و بی‌باکی آقای خوش‌چهره.

پورکوا درحالی که از رستوران خارج می‌شد با خود فکر می‌کرد: «اوه، سرزمین عجایب. نه تنها آب و هوا، بلکه حتی معده‌ی آن‌ها برایشان معجزه می‌کند. اوه کشور، کشور عجایب است!»

Древнерусская кухня с IX в. и вплоть до XVI в.

Русская национальная кухня прошла большой путь развития, который условно можно разделить на несколько основных этапов.

Этот довольно продолжительный период связан со следующими основными событиями в истории России:

- Борьба древнерусских племен и их борьба за существование с другими племенами и народностями.
- Возникновение торгового пути «из варяг в греки».
- Образование древнерусских княжеств и их междоусобные войны.
- Татаро-монгольское иго, сосуществование с Золотой Ордой.
- Крещение Руси и утверждение православия как основной религии.
- Освобождение от ига и начало формирования единого государства.

Все вышеперечисленные события, безусловно, отразились и на развитии русской национальной кухни.

В начале этого периода появился русский хлеб из дрожжевого ржаного теста, характерный для русской кухни на протяжении всего ее развития. Без хлеба на столе и теперь немислимо русское меню. Тогда же возникли другие виды типичных русских мучных изделий: сайки, пироги, баранки, блины и оладьи, сочники, пышки, и т. п. Эти изделия также готовились на основе кислого теста.

Большое место в меню занимали разнообразные каши, которые первоначально были обрядовой, торжественной пищей. Например, выращивание гречки и приготовление гречневой каши пришли на Русь из Византии. Это было связано с возникновением в X веке торгового пути «из варяг в греки». Оттуда же пришли в русскую кухню различные специи: кориандр, лавровый лист, черный перец и гвоздика, известные с древнейших времен в странах Азии и Востока.

Злаковая пища дополнялась рыбой, овощами, грибами, дикими ягодами, молоком и редко — мясом. Рыбная кухня получила развитие на Руси за счет обилия речной рыбы и морской рыбы из Северных морей. Культура «варягов» — народов Скандинавии, откуда пришли первые русские князья, оказала влияние на формирование русской кухни, в основном в использовании морской рыбы.

Крещение Руси при князе Владимире положило начало разделению русского стола на постный (растительно-рыбно-грибной) и скоромный (молочно-яично-мясной). Это оказало огромное влияние на дальнейшее развитие русской кухни. Отделение скоромных и постных продуктов привело к созданию некоторых оригинальных блюд, хотя в целом меню стало однообразнее и проще.

Поскольку большинство дней в году, от 192 до 216, были постными, ассортимент постного стола расширялся. Отсюда обилие зерновых, грибных и рыбных блюд, использование овощей, лесных ягод и трав. Такие овощи как капуста, репа, редька, горох, огурцы известны на Руси с X века. Их готовили и ели — сырыми, солеными, пареными, вареными или печеными.

Поэтому, такие блюда, как салаты и винегреты никогда не были свойственны русской кухне и появились в России уже в XIX веке как заимствование с Запада. Но даже их сначала делали с одним овощем — салат огуречный, салат свекольный, салат картофельный и т. п.

غذاهای قدیمی روسی از قرن نهم تا قرن شانزدهم

غذاهای ملی روسیه راهی طولانی برای پیشرفت طی کرده‌اند، که می‌توان آن‌ها را به طور مشروط به چند مرحله اصلی تقسیم کرد.

این دوره نسبتاً طولانی، با وقایع مهم زیر در تاریخ روسیه همراه است:

- مبارزه قبایل روسیه‌ی باستان، و مبارزه آن‌ها برای زنده ماندن با قبایل دیگر
 - پیدایش مسیر تجاری از وارنگی به یونان
 - شکل‌گیری شاهنشاهی‌های روسیه باستان و جنگ‌های داخلی آن‌ها
 - یوغ تاتار و مغول، همزیستی با گروه ترکان طلایی
 - غسل تعمید روسیه و استقرار ارتدکس به عنوان دین اصلی
 - رهایی از یوغ و آغاز شکل‌گیری یک کشور واحد
- همه موارد گفته شده‌ی بالا، در پیشرفت غذاهای ملی روسیه تأثیر داشته است.

در آغاز این دوره، نان روسی از خمیر ترش چاودار به عنوان نشان ویژه‌ی، برای آشپزی روسی در طول تکامل آن، ظاهر شد. امروزه میز بدون نان در فهرست غذای روسی، غیرقابل تصور است. در همان زمان، انواع معمول دیگری از محصولات آردی روسی ظاهر شد: نوعی نان باگت کوچک، تارت‌ها، نان‌های گرد، پنکیک‌ها، شیرینی‌ها، آبمیوه‌ها، دونات‌ها و غیره. این محصولات همچنین بر پایه خمیر ترش تهیه شده اند.

جایگاه ویژه‌ی در این فهرست، به انواع فرنی‌ها، که در اصل غذاهای تشریفات مذهبی، جشن و سرور بودند، اختصاص داده شده بود. به عنوان مثال، کشت گندم سیاه و تهیه فرنی گندم سیاه از بیزانس به روسیه وارد شد. این امر به دلیل پیدایش مسیر تجاری از وارنگی به یونان، در قرن ۱۰ بود. از آن جا ادویه‌های مختلف به غذاهای روسی آمدند: گشنیز، برگ بو، فلفل سیاه و میخک، که از زمان‌های بسیار قدیم در کشورهای آسیا و شرق شناخته شده است.

غذای غلات با ماهی، سبزیجات، قارچ‌ها، توت‌های وحشی، شیر و به ندرت با گوشت، تکمیل می‌شود. غذاهایی که در آن‌ها ماهی وجود دارد، در نتیجه فراوانی ماهیان رودخانه‌ای و دریایی از دریا‌های شمال در روسیه، گسترش یافته‌اند. فرهنگ «واریاگی‌ها» مردم اسکاندیناوی، جایی که اولین شاهزادگان روسی از آنجا می‌آیند، در شکل‌گیری غذاهای دریایی، عمدتاً در استفاده از ماهی‌های دریایی، تأثیرگذار است.

آیین غسل تعمید روسی در زمان پادشاهی ولادیمیر، مبنای طبقه بندی خوراک روسی، به غذاهای بدون گوشت (سبزیجات - ماهی - قارچ) و غذاهای ساده (لبنیات - تخم مرغ - گوشتی) قرار گرفت. این موضوع تأثیر بسیاری در تکامل بیشتر غذاهای روسی داشت. جداسازی محصولات گوشتی و غیر گوشتی، منجر به درست شدن برخی غذاهای اصلی شده است، اگرچه به طور کلی فهرست غذایی، یکنواخت‌تر و ساده تر شده است.

از آنجا که بیشتر روزهای سال، از ۱۹۲ روز تا ۲۱۶ روز در سال، روزهای پرهیز و روزه بودند، دوره‌ی غذای بدون گوشت گسترش یافت. از این رو، غذاهای غلات، قارچی و ماهیان و استفاده از سبزیجات، توت‌های وحشی و گیاهان فراوان بود. سبزیجاتی مانند کلم، شلغم، تربچه، نخودفرنگی، خیار از قرن دهم در روسیه شناخته شده است. آن‌ها را به صورت خام، شور، بخارپز، آبپز یا پخته آماده و مصرف می‌کردند.

بنابراین، غذاهایی مانند سالادها و غذاهای درهم برهم، هرگز مشخصه غذاهای روسی نبودند و در روسیه در قرن ۱۹ میلادی با اقتباس از غرب، پدیدار شدند. در عمل برای نخستین بار، آن‌ها را با یک سبزی تهیه می‌کردند: سالاد خیار، سالاد چغندر، سالادسیب زمینی و غیره.

غذاهای گوناگونی با فرآوری گرما یا سرما و استفاده از روغن‌های مختلف گیاهی (شاهدانه، گردو، خشخاش و بعداً آفتابگردان) و همچنین افزودن گیاهان معطر، مانند پیاز، سیر، ترب کوهی، شویده، جعفری، انیسون به دست آمد. بعدها، در قرن ۱۵ و ۱۶ میلادی، آن‌ها را با زنجبیل، هل، دارچین و زعفران تکمیل کردند، که به تأثیرات آسیایی در زمان یوغ تاتار و مغول مربوط می‌شد.

Разнообразие блюд достигалось тепловой или холодной обработкой и применением различных растительных масел (конопляного, орехового, макового и значительно позднее — подсолнечного), а также добавлением пряных растений, таких как лук, чеснок, хрен, укроп, петрушка, анис. Позднее, в XV — XVI веках, их дополнили имбирем, кардамоном, корицей и шафраном, что было обусловлено азиатским влиянием во время татаро-монгольского ига.

В этот период на формирование русской кухни сказывается и склонность к употреблению жидких горячих блюд, получивших тогда название "хлёбово". Наиболее популярны такие виды хлёбово, как щи, похлебки на растительном сырье.

Мясо и молоко употребляли редко, причем их обработка не отличалась сложностью. Мясо в основном употребляли в вареном виде в щах или кашах. Молоко пили сырое, топленое или скисшее, из него делали творог и сметану, а вот сливки и масло оставались неизвестными до XV-XVI веков.

Любая кухня характеризуется также и посудой, из которой употреблялась пища, столовыми приборами и аксессуарами. В связи с географическими и природными особенностями Древней Руси, эти предметы изготавливались в основном из дерева и глины. Вначале эти предметы играли исключительно утилитарную роль и практически не украшались. Хотя глиняная посуда и изделия из бересты уже в то время изготавливались с большим мастерством и скромным изяществом. Предметы, сделанные из железа, олова, бронзы и драгоценных металлов, были очень редки и принадлежали боярской знати, часто их украшали резьбой, финифтью, чеканкой и даже драгоценными и редкими камнями.

Рецепт приготовления оладий на молоке пригодится каждому. Кто откажется от такого простого в приготовлении, но очень вкусного и питательного завтрака?

Оладьи на молоке

ИНГРЕДИЕНТЫ

Яйца	1 штука
Сахар	2 ст. ложки
Сода	¼ ч. ложки
Молоко	250 мл
Мука	1 стакан

Берем миску, разбиваем в нее яйцо и добавляем сахар. Слегка взбиваем миксером или вилочкой.

Добавляем молоко, муку и соду. Хорошенько перемешиваем (желательно миксером).

В сковороде разогреваем немного масла. Выливаем аккуратно по столовой ложке теста, обжариваем оладьи до золотистости с обеих сторон.

Оладьи на молоке готовы!

در این دوره از شکل‌گیری آشپزی روسی، تمایل به استفاده از غذاهای گرم آبکی نیز شکل گرفت، که پس از آن «آبگوشت» نام گرفت. محبوب‌ترین انواع آبگوشت‌ها، مانند سوپ کلم، شوربای تهیه شده از مواد اولیه گیاهی می‌باشند.

گوشت و شیر، به ندرت مصرف می‌شد و فرآوری آن‌ها دشوار نبود. گوشت، عمدتاً به صورت آب‌پز در کلم پخته شده یا دلمه، استفاده می‌شد. شیر به صورت خام، پخته‌شده، ترش‌شده نوشیده می‌شد. از آن پنیر دلمه یا خامه ترش درست می‌شد، اما خامه و کره تا قرن ۱۵ و ۱۶ میلادی، ناشناخته مانده بود.

هر آشپزخانه با ظروقی که برای غذا استفاده می‌شد، کارد و چنگال و لوازم تزئینی، توصیف می‌شود. به دلیل ویژگی‌های جغرافیایی و طبیعی روسیه باستان، این اقلام عمدتاً از چوب و خاک رس ساخته می‌شدند. در ابتدا این موارد منحصرراً نقش سودجویانه داشتند و عملاً تزئین نشده بودند. اگرچه ظروف سفالی، استادانه و ساده ساخته شده بودند. اشیاء ساخته‌شده از آهن، قلع، برنز و فلزات گران بها بسیار نادر بودند و متعلق به طبقه نجبا، بودند که اغلب با کنده‌کاری، میناکاری و حکاکی و حتی سنگ‌های قیمتی و نادر تزئین شده بودند.

دستور تهیه پنیک با شیر برای همه مفید است. چه کسی چنین صبحانه‌ی ساده، در عین حال خوشمزه و مقوی را نمی‌خواهد؟

پنیک با شیر

مواد لازم:

تخم مرغ	۱ عدد
شکر	۲ قاشق غذاخوری
سودا (جوش شیرین)	۱/۴ قاشق چای خوری
شیر	۲۵۰ میلی لیتر
آرد	۱ استکان

تهیه پنیک با شیر بسیار ساده است. یک کاسه بردارید، یک تخم مرغ را درون آن بشکنید و شکر را اضافه کنید. کمی با همزن یا چنگال هم بزنید. شیر، آرد و سودا را اضافه کنید. خوب مخلوط کنید. (ترجیحاً با همزن)

مقداری روغن را در ماهیتابه داغ کنید. روی آن را به آرامی یک قاشق غذاخوری خمیر بریزید، پنیک‌ها را سرخ کنید تا از هر دو طرف طلایی شوند. پنیک با شیر آماده است.

Облако должно было миновать это место

Мне плохо, как состарившемуся орлу или голубю, которого застрелили в полете.

Облако должно было миновать это место,

Но ветер нарушил обещание, и пустыня стала моей долей.

До последнего вздоха надеялась газель, когда она попала в лапы леопарда.

Я - река, противостоящая водопаду,

И хотя была гордой, но стала покорной.

Погруженный в игру, гордость, вино и стихи, влюбился и стал отчужденным;

Отправивший сердце в широту мечты, был унижен сарказмом под названием "правда".

Не умирай, рыба! Потерпи, я принесу тебе море.

Где море? Принести море слишком поздно, давай рыбную чашу.

ابری قرار بود از اینجا گذر کند

حالم بد است مثل عقابی که پیر شد

یا کفتری که زخمی پرواز تیر شد

ابری قرار بود از اینجا گذر کند

پیمان شکست باد و نصیبم کویر شد

تا آه آخرین نفس آهو امید داشت

وقتی به چنگ تیز پلنگی اسیر شد

رودم که در تقابل با رسم آبشار

در عین سربلندی خود، سربه‌زیر شد

بازیچه قمار و غرور و شراب و شعر

عاشق که شد به حکم دلش گوشه‌گیر شد

مردی که دل به وسعت رویا سپرده بود

با طعنه‌ای به نام حقیقت حقیر شد

ماهی نمیر؛ باش که دریا بیاورم

دریا کجاست؟ تُنگ بیاور که دیر شد

Анекдоты

1. Маленький мальчик впервые пришёл с бабушкой на кладбище. Долго ходит, внимательно изучает надписи на памятниках, потом спрашивает:
– Бабушка, а где же хоронят плохих людей?

پسر بچه‌ای برای اولین بار با مادر بزرگش به قبرستان رفت. مدت طولانی راه می‌رفت و با دقت به قبرها نگاه میکرد. بعد پرسید: «مادر بزرگ پس آدم‌های بد کجا دفن میشوند؟»

2. Два киллера ждут свою жертву напротив его дома.

- Смотри! – говорит один другому.
- Вот он! Идёт со своей вдовой...

دو قاتل منتظر قربانی مقابل خانه‌اش بودند. یکی از آن‌ها گفت: «او را نگاه کن! با زن بیوه‌اش می‌آید.»

3. При въезде в шотландский городок стоит придорожный щит:

«Просим вести машину внимательнее!
И доктор, и гробовщик – оба в отпуске».

هنگام ورود به شهر اسکاتلند، کنار ورودی شهر تابلویی قرار دارد که روی آن نوشته شده: «خواهش میکنم با دقت رانندگی کنید! هم دکتر، و هم کسی که تابوت را حمل می‌کند، هر دو مرخصی‌اند.»

4. В новогоднюю ночь трое пьяных ползут по рельсам.

- Ну и длинная же лестница, – говорит первый.
- Да и перила низкие, – говорит второй.

Третий оглядывается назад и говорит:

- Ничего, друзья, скоро дома будем. Вон уже лифт идёт!

در شب سال نو سه آدم مست روی ریل قطار می‌پلکیدند. اولی گفت: «چه پله‌های بلندی.» دومی گفت: «بله و نرده‌های کوتاه!»

سومی به عقب نگاه کرد و گفت: «هیچ نگران نباشید دوستان. به زودی در خانه خواهیم بود. آسانسور داره میاد.»

5. Покупатель: «Почему вы взвешиваете худую курицу?»

Продавец: «Нести будет легче!»

Покупатель кладёт курицу в сумку и платит деньги.

Продавец: «Вы мне недодали 20 рублей!»

Покупатель: «Считать будет легче!»

خریدار: «چرا مرغ لاغر وزن می‌کنی؟»
فروشنده: «چون حملش راحت‌تره.»
خریدار مرغ را داخل کیفش می‌گذارد و به فروشنده پول می‌دهد.
فروشنده: «بیست روبل به من ندادی.»
خریدار: «حساب کردنش راحت‌تره!»

6. Жена говорит мужу:

- У нас такая умная собака! Каждое утро она бежит к почтовому ящику, берет газеты и несёт их в дом.
- Ну и что?! Многие собаки так умеют...
- Но мы не подписывались ни на какие газеты!

زن به شوهرش میگه:

- ما چه سگ باهوشی داریم! هر روز به سمت صندوق پستی می‌دوه و روزنامه‌ها رو در میاره و خونه میاره.
- چطور؟ بسیاری از سگ‌ها می‌توانند این کار را انجام دهند.
- ولی ما اشتراک هیچ روزنامه‌ای رو نداریم.

7. Женщина говорит своей подруге, которая ведёт машину:

- Осторожнее! Ты разве не видишь знак «опасный поворот»?
- Именно поэтому я и хочу ехать прямо!

زنی به دوستش که در حال رانندگی است می‌گوید

- مراقب باش! مگه علامت «پیچ خطرناک» رو نمی‌بینی؟
- دقیقاً برا همینه که می‌خوام مستقیم برم.

8. Один человек продал слепую лошадь. Через некоторое время к нему прибегает покупатель и кричит:

- Да она же совсем слепая! Ходит, на всё натывается, а на еду даже не смотрит!
- Э, дорогой, она не слепая, она равнодушная!

مردی اسب کوری را فروخت.

خریدار بعد از مدت کوتاهی دوان دوان پیش او آمد و فریاد زد:

- اون اسب کاملاً کوره. به همه جا برخورد می‌کنه و حتی به غذا نگاه هم نمی‌کنه.
- عزیز! اون کور نیست اون بی‌تفاوته.

9. Два друга пьют пиво. Один говорит другому:

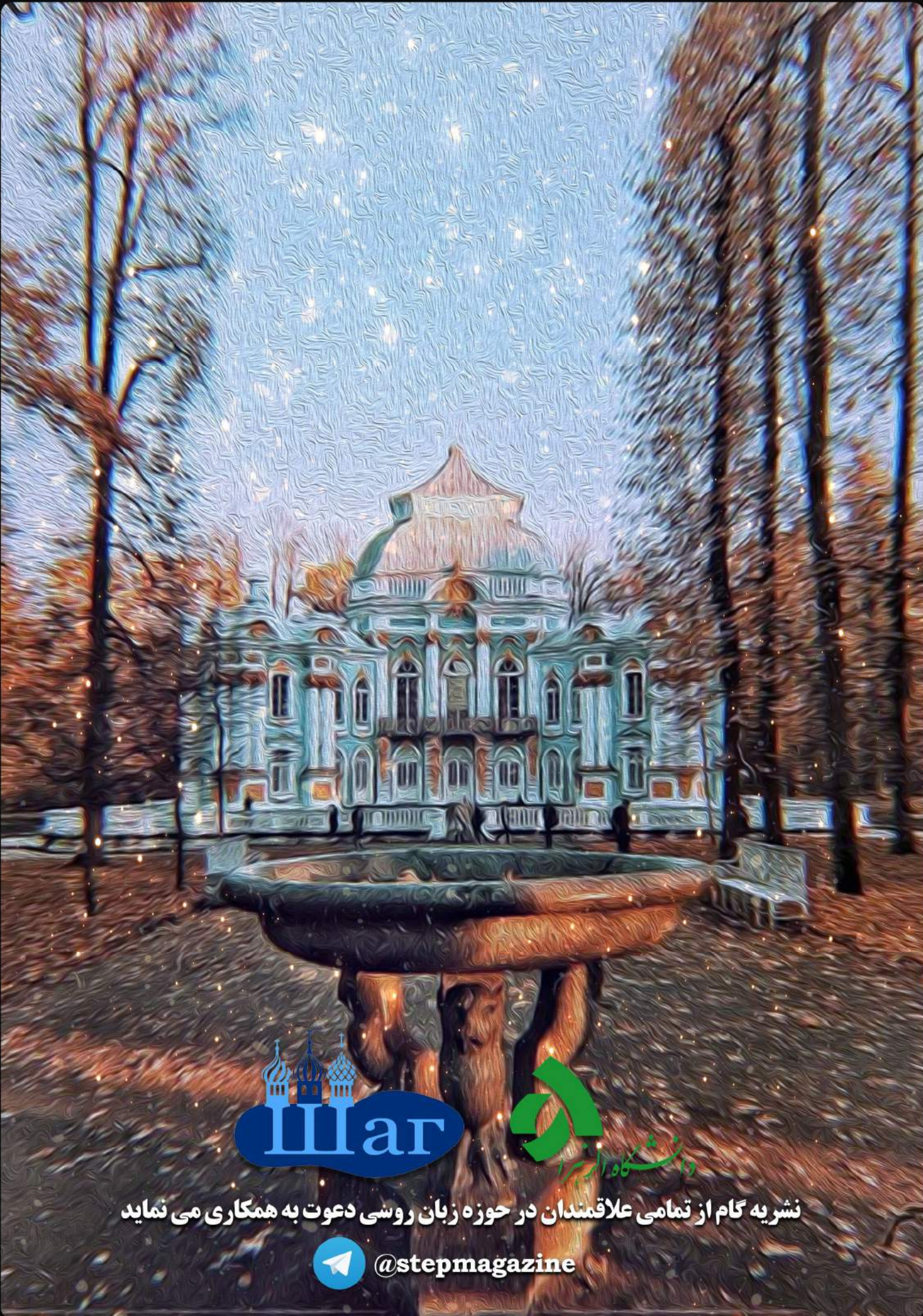
- У тебя в кружке плавают муха!
- Ничего! Она много не выпьет!

دو دوست آبجو می‌خورند.

یکی به دیگری گفت: توی لیوانت مگس شنا می‌کنه.

- مشکلی نیست. اون زیاد نمی‌خوره.

نشریه گام از تمامی علاقمندان در حوزه زبان روسی دعوت به همکاری می نماید

 @stepmagazine